22/06/2021

Στη Ρωσική Εκκλησιαστική Αποστολή ο Πατριάρχης Θεόφιλος

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Των πανηγυρικών εκδηλώσεων της Επίσημης Αντιπροσωπείας της Ρωσικής Ορθοδόξου Εκκλησίας στους Αγίους Τόπους –εξ αφορμής του εορτασμού της Ημέρας της Ρωσικής Εκκλησιαστικής Αποστολής στην Ιερουσαλήμ- προέστη στις 21 Ιουνίου 2021, Ημέρα του Αγίου Πνεύματος, ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων Θεόφιλος Γ΄.

τη Θεία
σιαστικής
ίου του.

Με τον Μακαριώτατο συλλειτούργησαν ο Γέρων αρχιγραμματέας της Ιεράς Συνόδου αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης Αρίσταρχος, ο Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος Ησύχιος, ο αρχιεπίσκοπος Σεβαστείας Θεοδόσιος, ο Μητροπολίτης Ελενουπόλεως Ιωακείμ, ο επικεφαλής της Ρωσικής Εκκλησιαστικής Αποστολής αρχιμανδρίτης Αλέξανδρος Γέλισοφ, ο εκπρόσωπος της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρουμανίας στην Ιερουσαλήμ αρχιμανδρίτης Θεόφιλος Αναστασίου, ο Γέρων Καμαράσης αρχιμανδρίτης του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων π. Νεκτάριος, ο εκπρόσωπος της Υπερορίου Ρωσικής Ορθοδόξου Εκκλησίας στην Ιερουσαλήμ αρχιμανδρίτης Ρωμανός Κρασόφσκι, μέλη και κληρικοί της Ρωσικής Εκκλησιαστικής Αποστολής στην Ιερουσαλήμ, Άραβες κληρικοί των Αγίων Τόπων και Αγιοταφίτες αδελφοί.

Η Θεία Λειτουργία τελέσθηκε στην εκκλησιαστική σλαβονική, την ελληνική, την αραβική και τη ρουμανική γλώσσα.

Μεταξύ άλλων παρέστησαν οι πρέσβεις της Ρωσίας και της Λευκορωσίας στο Ισραήλ Α. Βίκτοροφ και Γ. Βορομπιόφ, εκπρόσωποι του διπλωματικού σώματος της Ρωσικής Ομοσπονδίας και λοιποί προσκεκλημένοι.

Μετά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Θεόφιλος συνεχάρη τον αρχιμανδρίτη Αλέξανδρο Γέλισοφ, τη σύναξη των ιεραρχών, κληρικών ενοριτών και προσκυνητών του ιερού ναού Αγίας Τριάδας και προσέφερε στη Ρωσική Εκκλησιαστική Αποστολή εικόνα του Αγίου Νικολάου, Αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας.

Στο Κοινωνικό της Θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος κήρυξε τον θείο λόγο, λέγοντας τα εξής:

Σιών ἁγία ἡ Μήτηρ, Ἐκκλησιῶν ἁπασῶν, ἐν ᾗ πυρός ἐν εἴδει, τό Παράκλητον Πνεῦμα, ἐπί τούς Ἀποστόλους, κατῆλθε φρικτῶς, χαῖρε νῦν καί ἑόρταζε, τήν κοσμοπόθητον ὄντως Πεντηκοστήν, σύν ἡμῖν πανηγυρίζουσα. (Πεντηκοστάριον – Παρασκευή μετά τήν Πεντηκοστήν. Εἰς Ὄρθρον. Αἶνοι Τροπάριον 3)

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου καί ζωοποιοῦ Πνεύματος συνήγαγε πάντας ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἵνα δοξολογικῶς καί εὐχαριστιακῶς συνδοξολογήσωμεν αὐτό τό ζωοποιόν καί παντοδύναμον Πνεῦμα, τόν Ἕνα τῆς Τριάδος Θεόν, τό ὁμότιμον καί ὁμοούσιον καί ὁμόδοξον τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ.

Εὐφραίνεται καί ἀγάλλεται ἡ Μήτηρ ἁπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, Σιών ἡ Ἁγία, διότι ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτῆς σκηνώσμασιν κατῆλθεν ἐν εἴδει πυρός τό Παράκλητον Πνεῦμα ἐν τοῖς Ἀποστόλοις τοῦ Κυρίου, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ὑμνῳδός λέγων: «Σήμερον ἐφοίτησε τοῦ Παναγίου Σου Πνεύματος ἡ ἐνέργεια, Κύριε, ἐν τοῖς Ἀποστόλοις Σου· καί σοφούς ἐνδεῖξαν τῇ Θεογνωσίᾳ κατεπλήρωκεν ἰδού τῆς μακαρίας διδασκαλίας σου· διό σου τήν σωτήριον οἰκονομίαν δοξάζομεν Ἰησοῦ Παντοδύναμε ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν», (Τρίτη μετά την Πεντηκοστήν, εἰς Ἑσπερινόν, Στιχηρόν 1ον).

Ἡ ἐνέργεια τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία εἶναι κοινή καί εἰς τά τρία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν χάριν, τήν ὁποίαν ἔλαβον οἱ Ἀπόστολοι ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ Θεοῦ Λόγου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «Καί ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καί χάριν ἀντί χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διά Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καί ἡ ἀλήθεια διά ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο», (Ἰωάν. 1,16).

Τούς Ἀποστόλους ἔθετο τό πρῶτον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐτοῦ ὁ Χριστός (Α΄ Κορινθ. 12,28). Καί οἱ μέν ἀπόστολοι γενόμενοι δοχεῖα τῆς ἐκχύσεως τῶν χαρισμάτων καί τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀνεδείχθησαν τό θεμέλιον τοῦ οἰκοδομήματος τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ ὄντος ἀκρογωνιαίου λίθου αὐτῆς. Ἡ δέ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τό κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: «ἐποικοδομηθέντες ἐπί τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καί προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομή συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναόν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καί ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι», (Ἐφεσίους 2, 20-22).

Ἀξιοσημείωτον ὅτι εἰς τούς Ἀποστόλους ρητῶς ὑπεσχέθη ὁ Κύριος τήν ἀποστολήν εἰς αὐτούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τόσον πρίν ἀπό τό σταυρικόν Αὐτοῦ πάθος, ὅσον καί μετά τήν Ἀνάστασίν Του. Κατά τήν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρός τούς μαθητάς Αὐτοῦ ἀμέσως μετά τόν Μυστικόν Δεῖπνον: «Καί ἐγώ ἐρωτήσω τόν Πατέρα καί ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένῃ μεθ’ ὑμῶν εἰς τόν αἰῶνα», (Ἰωάν. 14, 16). Μετά δέ τήν Ἀνάστασιν Του πάλιν ὁ Κύριος εἶπε τοῖς Ἀποστόλοις: «Καί ἰδού ἐγώ ἀποστέλλω τήν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός μου ἐφ’ ὑμᾶς· ὑμεῖς δέ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἰερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ

ὕψους», (Λουκ. 24, 49).

Ἡ ἐπαγγελία τοῦ Θεοῦ Πατρός δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τόν Παράκλητον, δηλονότι τό Ἅγιον Πνεῦμα, τοῦ Ὁποίου τήν θείαν δύναμιν δίκην πανοπλίας θά ἐνεδύοντο οἱ Ἀπόστολοι.

Αὐτή ἀκριβῶς ἡ ἐξ ὕψους θεία δύναμις, δηλονότι ἡ ἐνέργεια τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος εἶναι αὐτή ἡ ὁποία «ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας», ὡς λέγει καί ὁ ὑμνῳδός. «Πάντα χορηγεῖ τό Πνεῦμα τό ἅγιον, βρύει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, ἁλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁμοούσιε καί Ὁμόθρονε, τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ, Παράκλητε, δόξα σοι», (Πεντηκοστάριον, Μέγας Ἑσπερινός Κυριακῆς Στιχηρόν Ἰδιόμελον 3ον).

Κατά δέ τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν, τό Ἅγιον Πνεῦμα καθιστᾷ «φωτόμορφα τά τέκνα τῆς Ἐκκλησίας». Καί τοῦτο, διότι ὡς λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, «τό φώτισμα, λαμπρότης ἐστί ψυχῶν... φωτός μετουσία, σκότους κατάλυσις». (Β.Ε.Π. Τόμος 60 σελίς 84-85). «Ἐγώ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ’ ἕξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12), λέγει Κύριος.

Καί ἡ μέν Ἐκκλησία οὖσα τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ (Κολοσ. 1,24) κατέχει τό φῶς τῆς ζωῆς, τά δέ μέλη αὐτῆς καλοῦνται ὑπό τοῦ θείου Παύλου, ἵνα ὡς τέκνα φωτός περιπατῶσι, (Ἐφεσίους 5,8). Καί τοῦτο, διότι τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, τουτέστιν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἶναι κατά τόν Ἀπόστολον Πέτρον «γένος ἐκλεκτόν βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαός εἰς περιποίησιν, ὅπως τάς ἀρετάς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ἡμᾶς καλέσαντος εἰς τό θαυμαστόν αὐτοῦ φῶς», (Α’ Πέτρ. 2,9).

«Τό θαυμαστόν τοῦτο φῶς» εἶναι ἡ Χάρις τοῦ Πνεύματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἡ ὁποία ἀνηγγέλθη ἐν τοῖς προφήταις καί ἔλαμψε ἐν τοῖς Ἀποστόλοις». «Ὁ δέ Κύριος τό Πνεῦμα ἐστίν· οὗ δέ τό Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία», (Β΄ Κορινθ. 3,17) κηρύττει ὁ ἱερώτατος Παῦλος. Ἡ ἐλευθερία αὕτη, «ἣν εἴχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», (Γαλ. 2,4) εἶναι καί τό φρόνημα τῆς Ἐκκλησίας.

Τό φρόνημα δέ τοῦτο εἶναι ἡ δύναμις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ συνέχουσα καί διασφαλίζουσα τήν ἑνότητα τῆς Μιᾶς, Ἁγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, δηλονότι τῶν ὁμοφρόνων καί ὁμοδόξων ἀδελφῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Τήν μαρτυρίαν ταύτην τῆς ἑνότητος καταγγέλλομεν καί Ἡμεῖς μετά τῶν ἀδελφῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν διά τῆς ἑορτίου ταύτης θείας Εὐχαριστιακῆς Συνάξεως

κατά τήν εὔσημον ταύτην ἡμέραν τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῷ ὑπερῴῳ τῆς Ἰερουσαλήμ, στοιχοῦντες τῷ παραγγέλματι τοῦ θείου Παύλου:

«Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς... μετά πάσης ταπεινοφροσύνης καί πραότητος, μετά μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τήν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης», (Ἐφεσ. 4,2-3).

Τό Πανάγιον Πνεῦμα, -κατά τόν ὑμνῳδόν- «Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τήν καρδίαν», (ἴδε Κυριακήν Πεντηκοστῆς Ὄρθρος, Κανών 2ος Ὠδή Α΄), διό Δαυϊτικῶς ψάλλωμεν: «Τό Πνεῦμα σου τό ἅγιον, μή ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν», (Πρβλ. Ψαλμ. 50, 13), δεόμεθα φιλάνθρωπε Κύριε.

Μετά δέ τοῦ ὑμνῳδοῦ εἴπωμεν: «Γλῶσσαι ποτέ συνεχύθησαν, διά τήν τόλμαν τῆς πυργοποιΐας, γλῶσσαι δέ νῦν ἐσοφίσθησαν, διά τήν δόξαν τῆς θεογνωσίας. Ἐκεῖ κατεδίκασε Θεός τούς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι, ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστός τούς ἁλιεῖς τῷ Πνεύματι. Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφωνία, πρός τιμωρίαν, ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρός σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί ἱκεσίαις τῶν Ἀποστόλων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν, ἔτη πολλά.

Αντιφωνώντας τον Προκαθήμενο της Σιωνίτιδος Εκκλησίας ο πατήρ Αλέξανδρος μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Είμαστε ευγνώμονες στην Υμετέρα Μακαριότητα για το μόνιμο πατρικό ενδιαφέρον για τις ανάγκες μας, για τις αναπεμπόμενες στον Πανάγιο Τάφο προσευχές υπέρ παύσεως της επιδημίας του κορωνοϊού, που δοκιμάζει τόσο πολύ τους ανθρώπους επί προσώπου όλης της γης.

Εφέτος η Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία εορτάζει προσευχητικά τον Άγιο Πρίγκιπα Αλέξανδρο Νιέφσκι, υιό του Μεγάλου Δούκα Κιέβου και Βλαδιμήρου Γιαροσλάβ Βσέβολοντοβίτς, ο οποίος γεννήθηκε πριν από 800 χρόνια. Τόσο εν ζωή, όσο και μετά τον θάνατό του είναι υπερασπιστής της Αγίας Γης των Ρως, ενώ για τους λαούς της σύγχρονης Ρωσίας αναδείχθηκε σε πραγματικά εθνικό ήρωα. Στην Αγία Πόλη επίσης ακούμε συχνά το όνομά του, χάρη στο Μετόχι του Αγίου Αλεξάνδρου, που ιδρύθηκε πριν από 130 χρόνια με προσπάθειες του αοιδίμου αρχιμανδρίτη Αντωνίνου Καπούστιν και εγκαινιάσθηκε από τον μακαριστό Πατριάρχη Ιεροσολύμων Γεράσιμο. Όλη η Αγία Ρως, εκπροσωπούμενη από τον Ρωσικό Αυτοκρατορικό Οίκο, τη Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία, την Ορθόδοξη Αυτοκρατορική Παλαιστινιακή Εταιρεία και τον ευλαβή ρωσικό λαό ανήγειρε αυτό το κτήριο. Πιστεύομε ότι και στο μέλλον θα συνεχίσει να λειτουργεί για το καλό

όλων των ορθοδόξων χριστιανών, οι οποίοι καταφθάνουν να προσκυνήσουν τον Πανάγιο Τάφο, ενώ η Αγία Ρως θα έχει τον ουράνιο προστάτη της – τον Άγιο Ευλαβή Πρίγκιπα Αλέξανδρο Νιέφσκι – να προσεύχεται για τον λαό της εδώ, στο κέντρο του χριστιανικού κόσμου παρά τα ιερά προσκυνήματα του Γολγοθά και του Παναγίου Τάφου».

Σε ανάμνηση του συλλείτουργου ο αρχιμανδρίτης Αλέξανδρος προσέφερε στον Πατριάρχη Θεόφιλο δικηροτρίκηρα.

Ακολούθησε η πανηγυρική δεξίωση για τους μετέχοντες στη Θεία Μυσταγωγία στο κεντρικό κτήριο της Ρωσικής Εκκλησιαστικής Αποστολής.

Με πληροφορίες από την υπηρεσία Επικοινωνίας του ΤΕΕΣ